

Megjelen hetenkint kétszer
szerda és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Satoraljai-Ujhely, főter 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

nyltérben minden garmond sor 80 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Ferényi József
főmunkatárs.

Előfizetési ára:
Egész évre 10 korona fölöttre 8 kor,
negyedévre 2 50 kor.
— Egyes szám ára 10 fillér. —

Hirdetési díj:
Hivatalos hirdetéseknek minden sor után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmeték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Gyermekvédelem.

-- febr. 27.

Lehet-e nemesebb, magas-
tosabb feladata a civilizált idők
filantropiát és humanizmust han-
goztató fiának, mint a saját faja
elhagyott tagjainak istápolása,
védelme, életerőssé, munkaké-
pessé tétele, tehát a fajfentartá-
si természetesen ösztönnek a szó
legnemesebb értelmében való be-
váltása?

Nem. Ennél szebb, de egy-
uttal sürgősebb megoldásra váró
feladata nem lehet és nincs is.
A gyermek-védelem ma nem
csak érzékenykedési, lelkiismer-
eti, filantropiai kérdés: de
őszintén szólva hazafias köteles-
ség, nemzeti ügy, a haza jólé-
tére, erősítésére irányuló törek-
vések egyik alapvető munkálata

A gyermekvédelem szent esz-
méje ma már minden kulturál-
lanban nem csirázó mag, de te-
rebélyes fa, amelynek árnyában
az elhagyottak édes otthonra,
igazán hazára találva, az ember-
szeretet karjai közt nevednek
föl és válnak majd a leghálá-
sabb fiaivá annak a hazának,
melynek idősebb fiait segítő kéz-
zel siettek zsenge korokban az
ő oltalmukra, hogy el ne vesz-
szenek a létért vívott küzdelem-
ben, de az élet útján előgördülő
akadályokat az igazi emberszeret-
etet segítségével legyőzni képe-
sek legyenek.

E nemes ügynek hazánkban
legfőbb apostola gr. Edelsheim-
Gyulay Lipót, ki a fővárosban
már megbecsülhetlen értékű te-
vékenységet fejtett ki az elha-
gyott vagy segélyre szorult gyer-
mekek megmentése tárgyában;
és mert emberszerető fáradozá-
sainak napról-napra értékesebb
gyümölcseit szemléli, most a vi-
déken is akcióba lép több más
nemes szívű emberbaráttal együtt,
hogy az eszme terjedjen s az
ige testté válva nemzeti életünk-
ben is hatalmas megújodást ké-
pezhessen. Sok ezer szegény
gyermeket mentenek meg a Gyer-
mekvédő Liga tagjai az ő jóté-
kony gondoskodásuk által az
életnek s így természetesen meg-
tartanak a hazának. Mint apos-
tolo járják be a vidéket a Liga
főbb emberei, mert vezetőjük,
gr. Edelsheim-Gyulay Lipót sza-
vai szerint: „*e jótékonyosság többé
nem egyéni jószág vagy érdem, ha-
nem ma már nemzeti kötelesség sőt
morális kényszer.*”

Hazánk minden nagyobb vi-
déki városában, különösen a
vármegyék székhelyein részben
alakulóban vannak, részben már

megalakultak az Országos Gyer-
mekvédő Liga fiókjai. — Zem-
lén vármegye közönsége sem
maradhat, tudjuk, hogy nem is
fog elmaradni e főszegeesen szép
eszme szolgálatában.

A központ kiküldötte itt lesz
Satoraljaihelyben március 3-án,
amikor is d. u. 3 óraker a vár-
megyeház nagytermében értekez-
let lesz, a helyi, illetve a zem-
plénvármegyei fiók megalakítása
céljából. A fővárosi kiküldött
részletesen ismertetni fogja a
kérdést s valószínű, hogy a meg-
alakulás is meg fog ez alkalom-
mal történetni.

Emberbarátok! akik nem csak
nyelveteken, de valósággal szí-
vetekben is dorozsátok a sze-
retet eszményiségét, — itt az
idő a legszebb téren való cselek-
vésre. Zemplén nemes szívű szép
hölgyei! fűzzétek jötteteitek
dus koszorújába most a legszebb
rőzsát: agítálatok a Gyerme-
védő Liga érdekében!

Vármegyénk főispánja, ki ez em-
berszeretettől áthatott s nagyfontos-
ságu intézménynek vármegyénkben
leendő életrehívását kezdettől fogva
a legmelegebben karolta fel, a kö-
vetkező szövegű meghívót bocsátotta
ki a megalakításra vonatkozólag:
„Az országos gyermekvédő liga
helyi bizottságának megalakítása tar-
gyában — a vármegyeháza nagyter-
mében f. évi március hó 3-án d. u.
3 óraker — tartandó értekezletre tisz-
telettel meghívom és szives megjele-
nését kérem.

Ezen alkalomra a liga leküldendi
a maga megbízottját, ki egyszerűsmit
ismertetni fogja a liga törekvését s a
megalakítandó helyi bizottság fel-
adatát.

Satoraljaihely, 1907. február 26.

Hazafias üdvözléssel:

Meczner Gyula,
főispán.

Gróf Mailáth József beszéde.

(Folytatás.)

Nekünk kötelességünk a tisztvi-
selők anyagi és erkölcsi szintjét emelni
és pedig nemcsak a hivatalnok-osz-
tálynál azokét, akik parancsolnak,
hanem minden alkalmazottét, a tan-
ítókét, vasutasokét, a postásokét stb.
E szempontból örömmel üdvözlöm a
közoktatásügyi miniszter urat, hogy
végre tető alá hozta a tanítók fize-
tésrendezését, bár aggodalommal tölt
el a pénzügyi jelentésből ismert és
azelőtt is felhozott jelenség. De a
fizetésrendezés nem elég, mert azt
nyomon követi a lakbér, a hus, a
ruha, stb. az elsőrendű szükségleti
cikknek megdrágulása. 1903-ban, mi-
kor a fizetésemelés történt, a hitele-
zők rögtön megrohanták a szegény
embereket, mert sehol sincsen oly
nagy uzsora, mint Budapesten. Ra-
dikálisan csak úgy lehet segíteni, ha
új hivatalok szervezését beszüntetjük,
az elhalt vagy nyugdíjba ment egyé-
nek állását be nem töltjük, maga-

sabb fizetési osztályok, állások szer-
vezésére fordítjuk. De ez sem elég,
a hivatalnokokat meg kell tanítani
az önszegély eszméjére, hogy segít-
senek önmagukon és ne az államtól
várjanak sült galambokat, de állit-
sanak hitelszövetkezetet, házépítési
szövetkezeteket és fogyasztási szövet-
kezeteket. Ez anyagi boldogulásukat
minden fizetésrendezéssel biztosabban
fogja megjavítani. A szövetkezeteket
a törvényhozás és az állam ellenőr-
zése alá kell venni, hogy céljuknak
meg is feleljenek.

A tisztviselőknek azonban, méltó-
ságos főrendek, szellemi niveaujuk
is emelendő, mert nagy részükről el
lehet mondani azt, a mit Szemere
Bertalan még 1834-ben mondott a tan-
ítókrol: „Fájdalom, hogy a tanítók-
tól a legszentebb hivatal a kenyér-
kereset egy módjának nézetik, sokan
azon szín alatt, hogy a fizetés pa-
rányi, egészen gazdálkodásuknak él-
nek. Innen van, hogy sok, mikor
megvénül, annyit tud, mint hivata-
lának első éveiben. Avval kiozsa
tíz-deken által az évenként megújuló
ifjúságot.”

A hivatalnoki kar nagy része —
tisztélet a kivételeknek — nem mű-
veli magát, a személynél, össze-
kötetéseire és a protekcióra szá-
mitva. Ez nem helyes. Az előmenet-
elt a kötelességtudás, a készütség
és a végzett munka bizottsága. Ilv
reformok mellett ugyanazt a munkát,
amit most jól-rosszul egy félig mű-
velt, turbulens sereg végez, kevesebb
számu, de jól dotált, kötelességtudó
hivatalnok-osztály sokkal jobban fog-
ja elvégezni, mert ennek az osztály-
nak szociális nevelése és így szociális
érzéke is lesz. És akkor nemesak
közigazgatásunk lesz jobb, de isko-
láink és közlekedési ügyünk is.

Attérek már most, méltóságos fő-
rendek, az alkotmánybiztosítók má-
sodik részére, a munkáskérdésre.

A méltóságos főrendek eléggé
jól ismerik az én álláspontomat eb-
ben a kérdésben. Csak egy pár sor-
ral, csak egy pár mondatall preciziro-
zom most azt: Szigor, következetes-
ség és nem engedés ott, ahol a mala
fides, a rosszhiszeműség kétségkívül
konstatálható; a legnagyobb méltá-
nyosság és igazságosság ott, ahol en-
nek ellenkezője van.

Két eseményre vagyok bátor a
méltóságos főrendeknek figyelmét fel-
hívni, amelyek intelmül szolgálhat-
nak nekünk arra nézve, miként kell
védekeznünk alkotmányunk társa-
dalmi ellenségei, a szociáldemokraták
ellen.

Németországban a szociáldem-
okrata párt veresége, nézetem sze-
rint három okra vezethető vissza. Az
egyik ok, hogy a német nemzet jó-
zan és hazafias része a nemzeti jel-
leg ellen intézett nemzetközi táma-
dásokat megsokalta. Egrýrszt a haza-
szeretetnek felébredése, másrészt pe-
dig a nemzeti jellegnek ellökése okoz-
ta azt, hogy ez a rész meguntta, meg-
sokalta ezeket az állapotokat. A má-
sodik ok az volt, hogy meguntta azt
a prepotenciát, melylyel a szociál-
demokraták autokrata vezetője, Bebel,
fellépett és különösen a higgadtabb
és tudományosabb elvtársakra, az
ugynevezett revizionistákra ráneheze-
dett. És harmadszor — nem akarok
sokáig időzni e kérdésnél, igen sokat
lehetne róla beszélni, különösen a

drezdai párt volt az, amelyben mind-
ezek a dolgok leginkább kiténtek —
zokon vették, hogy a szociáldemokra-
ták, dacára annak, hogy a birodalmi
gyűlésen a második legerősebb párt
voltak, mert 80-an, vagy mint né-
melyek mondják, de ami egész ha-
tározottsággal nincs konstatálva: 81-en
voltak, mondom, dacára ennek, egy
lépést sem tettek a kisemberek, a
munkások helyzetének javítására,
csak kritizáltak és rombolni akartak,
de alkotni nem tudtak, sőt a munka
lerombolása volt főcéljuk, hogy rom-
jain az ő hatalmi érdeküket építsék
fel. De nemesak Németországban,
hanem Angliában is, Belfastban, a
munkáspárt gyűlése roppant érdekes
jelenségeket tüntetett fel. Ott ugyanis
elhatározták, hogy a szociáldemokrata
áramlat elhatalmasodását az angol
munkások nem kívánják; másodsor
pedig tiltakoztak, hogy a szakszer-
vezetekre a szocializmust ráocroyál-
ják. Harmadszor: óvást emeltek, hogy
ráocroyálják azokra a szocialista
eszméket, akik azokat befogadni nem
akarják. Végül kimondták, hogy a
munkások vezessék a munkásokat és
ne oly urak, akik csak politikálnak
és csak önző célokra akarják ezt
kihasználni.

(Vége köv.)

A villamgyárról.

-- febr. 27.

Nem ütköztem meg az „igazga-
tóság“ választának a hangján. Régi
dolog: hogy a közérdek rovására ér-
vényesülni törekvő magánérdek a
dühbe gurult ember rikácsolásában
tör ki. Fogatlan harapásait nem ér-
zem. Tehát a válasz személyeskedő
megjegyzéseire — egynek kivételével
nem fogok reflektálni.

Tárgyaljuk csak a kérdést ko-
molyan.

A részvénytársaság ugyebár nincs
abban a helyzetben, hogy vállalatát
hasznathatóan folytathassa. Mérlege
szerint négyszázezer koronát megha-
ladó vagyona van, adósága körülbelül
a vagyon fele. Hogy vállalatát szil-
lárd alapokra fektethesse, az kívánja:

1. hogy a város az eddigi köz-
világítási díj évi összegét csaknem a
kétszeresére emelje fel;

2. hogy az így felemelt évi díjat
engedje megtérítenni, tehát köte-
lezze magát ötven esztendeig „feltét-
lenül“ fizetni az évi közel huszezer
korona összegért.

Megjegyzem itt: hogy a társa-
ság idáig évi tízezer koronáért telje-
sítette a közvilágítást s hogy a szer-
ződési időtartam negyven esztendő
volt, amelyből már hat esztendő le-
telt.

Az évi díj tökéltése folytán nye-
rendő összeget az adósságok kifize-
tése után a vállalatba kívánja beru-
házní, melyet aztán bérbe adna. Az
ilyformán erőhöz jutandó vállalat ígér-
tetemesebb közvilágítást, olcsó áramot
a magánfogyasztóknak, hasznot a vá-
rosnak s mindezek biztosítására a leg-
messzebbmenő ellenőrzést engedi meg.
Kautiót ad stb.

A társulat kívánsága tehát nem
kevesebb, minthogy a vállalat meg-
fejtéséhez szükséges tőkét adja a
város. Itt állapodjunk meg egy kicsit.

Vagy életképes a vállalat vagy
nem az. Ha életképes, akkor előte-

remtheti a fejlődéshez szükséges tőkét — és teremtsé is elő.

Látjuk, hogy a vármegyében évenként új pénzintézetek alakulnak. Számuk meghaladja a piac szükségletét. Egymással erős versenyre utalnak. És mégis rendelkezésre áll az alaptőke pár hét vagy hónap alatt. Hát akkor egy versenyen kívül álló vállalat miért nem tudja vagy miért nem akarja összehozni a szükséges összeget?

A közönséges értelem erre a kérdésre más feleletet nem adhat, mint hogy a bankalapítástól a tőke „nem fél”, ellenben didergő érzés vesz erőt a kapitálison, ha arról van szó, hogy egy — bár versenyen kívül álló, de annak dacára sem prosperált vállalatnál engagirozza magát. Börzei nyelven úgy hívják az ilyesmit, hogy minek az elevent a holthoz fektetni. Jól jegyezze meg a város ezt az aforizmat!

Tehát az a kívánság: hogy a város előre fizesse ki a közvilágítás ötven évi díját s ennek a tőkésített összege alapozza meg a villamtsársulatot. Mert az évi közel huszezer koronának ötven évre való „feltétlen” fizetési elkötelezése nem más jelent.

Bocsásson meg az igen tisztelt „igazgatóság”, ha azoknak is van szavuk a dologhoz, akiknek fizetni kell s ha olyan aggodalmak jelentkezők, amelyeket ha az ajtón dobunk ki, csakhamar bejönnek az ablakon.

Ugyebár ha a város elkötelezte magát ötven esztendőig „feltétlenül” fizetni az évi közel huszezer koronát, az annyit jelent: hogy ha akár a vállalat bukik meg, akár a villamvilágítás, mint olyan mond csődöt, tehát mindkét esetben a város a közvilágítás ellenszolgáltatása nélkül is köteles kinyögni a magára vállalt horribilis összeget.

Hát ilyen elkötelezést egy város semmiféle ígéret mellett sem vállalhat magára.

Mert mérlegeljük csak az esélyeket, melyeket figyelmen kívül hagyni soha sem szabad, ha terhes szerződésről van szó, pláne olyanról, amelylyel csaknem két generációt akarunk megterhelni.

A társulat, ha az általa óhajtott vératómlesztés végbemegy, talpra áll. Résztvevői, amelyek most a papír és nyomtatási költség színvonalán állanak, értéküköz jutnak. A beruházás folytán megerősödő vállalat megpróbálkozik üzemenek az áram olcsóbb szolgáltatása mellett való kiterjesztésére. Szóval vér ömölven az organizmusba, az erőteljes működésre lesz képes. De meddig? Ez a kérdés. Ötven esztendő rengeteg idő. Ha abból, ami történt, arra következtetünk ami történhet, a város kockázata elviselhetetlennek látszik s így a kockázat elvállalhatatlan is. Mert ime a társulat tíz éven belül eljutott a rokkantság amaz állapotába, melyből a maga erejéből kilábolni képtelen. Tehát úgy az eredeti tőkebefektetés, mint a kétszázézer korona hitel kevés volt már tíz éven belül. Már most elég lesz-e ötven esztendőre az a tőke, amit a város hitelével „feltétlenül” fedez? Avagy tíz év múlva megkínálja majd a vállalat a várost összes cők-mókjaival s nyakán marad egy inaszakadt fabrika meg a nagy adóság.

De ez még nem minden. Ha csak a vállalat bukik meg, mint olyan még a város tűrhető helyzetbe lesz. Egy ócska villamgyár meg a százezer korona kaució legalább a veszett fejlesztések a nyele. Megpróbálkozik maga kezelteni a gyárat s ha csak annyi sikerrel teheti is, hogy a közvilágítás ellátható, még hagyján.

De mi fog történni akkor, ha a villamvilágítás mint olyan mond csődöt? Ha egy szép reggelen — ami igen korán, de sajnos, a városra nézve már későn — megtörténhetik, hogy arra ébredünk: miképen a villamvilágítás ép oly túlhaladott valami,

a minő annak idején a koppantós fagygyuzyertya volt. Hogy erre gondolni sem lehet? Dehogy nem lehet. Sőt gondolni annyit jelent, mint előre látni Csappantani való ember volna az, aki amikor csaknem két generáció súlyos megterheléséről van szó, a fenyegető esélyeket figyelmen kívül hagyja. És nem egyforma sürgősség parancsol a városnak meg a villamtsársulatnak. A város várhat, várjon a társulat is. Mert a várost akarják „feltétlenül” elkötelezni, nem a társulatot. Nem egyforma a kockázat sem. Ha bekövetkezik, ami bekövetkezik, a jómódu, vagy legalább is tűrhető életviszonyok közt élő emberek keveset kockáztatnak, de sok szegény ember feje alól fogják ám a párnát kiráncigálni azért a pótdadért, amivel azt a „feltétlenül” elvállalt terhet ki fogják fizetni. Tehát lassan a mohósággal!

Ami aztán az ígéreteket illeti hát mi újhelyiek atban nem szűkölködünk idáig sem. Volt nekünk egy derék polgártársunk néhai Magdsár Imre, aki az egész város bekerítését ígerte meg aranyozott rúccsal. Csak hogy a „mas pizivel”. No hát kérem szépen nem új dolog az, hogy a más pénzével nagyot ígérjenek. Amde a mire Magdsár Imre vállalkozott azt ő meg is csinálhatta, sőt meg is csinálta volna a „mas pizivel”. De amit az a propektus ígér, abba a más pénzét belé lehet öli anélkül, hogy a kívánt cél elérhető lenne. Lássuk csak.

Az igazgatóság feltételezi, hogy a villamvilágítás ma használt rendszere ötven esztendőig szolgálhatja célját. Ha erről a világot az „igazgatóság” nagy elektrotechnikai tudásával képes volna meggyőzni, elsőnek szavaznám meg az ajánlatot, jóllehet úgy sem csekély áldozatával járna ez a városnak. Amde ha ezt a kérdést Edizonnak tennék fel, aki csak szintén konyit valamit az elektrotechnikához, erős a hitem, hogy szánalmasan mosolyogná le a kérdést. Pedig a villamvilágítás az ő nagy szellemének édes gyermeke. És itt a bibi tisztelt és nagy elektrotechnikai tudású „igazgatóság”. Mert mi fog történni ha a nagy krach bekövetkezik. Hát pe sze, hogy az fog történni, hogy az igazgatóság keserűen konstatalván miként a gonosz emberi tudás kifundálván a jobbat, a jó többé egy ütöt taplót sem ér, magát és társulatát ajánlva bucsut vésszen a kapufélfától, a város pedig „feltétlenül” fizet a „legfeltétlenebb” semmiért a kontraktus szerint. Hallom a feleletet: ott marad a fabrika, ott marad a százezer korona kaució, szép kilátás! De csak az ócska vaskereskedőknek! Mikor aztán a „sluszt” megcsináljandja a város, ott is vakaródzhat ahol nem visket. Drága tandíjat fog fizetni az elektrotechnikai lekéért.

En nem disputálok a lehetőségek felett, de tényekre hivatkozom. Ugyebár amikor a társulat „gründolatott” senki sem hitte, hogy a fabrika alig tíz év alatt megbukni méltóztatik, már mint a hasonhajtság szempontjából. És bizony meg bukott az. Mikor a drótosítókknak való vékony sodronyokat a kötél vastagságú vezetékkel kicserélték hallottam, hogy most lesz ami lesz. Hát bizony nem lett semmi a panaszokadokon és sopánkodásokon kívül, meg hogy ismétlem a résztvevők az önköltség — érts a nyomtatás meg a papír árát — színvonalára süllyedtek.

Gyerünk tovább! Ugyebár tanuskodhatunk arról elektrotechnikai tudás nélkül is, hogy a koppantós fagygyuzyertyát a mili gyertya, ezt a pertóleum, ezt a gáz, ezt a villamvilágítás váltotta fel. Matolay Etele bátyánk megérte a kovás, a zünderes, a kapszlis, a hátultöltő puskák több modeljét, majd a Manlichert. Az uchatus agyu nemrég még büsz-

kesége volt az osztrák armádiának. Irigység és kémkedés tárgya volt a versengő hatalmak szemében. Ma egyértéke van a viharágyuval, amint hogy nagy kérdés valjon a non plusz ultra Manlicher egy pár év múlva nem kerül-e a zulukafferek kezébe meg a vasas boltokba, ahol tíz koronájával fogják vesztegetni szuronyostól, tölténytáskástól.

Ma idős emberek tanuskodhatnak arról, hogy napokig kellett lödörögni míg az ember Ujhelyből Pestre jutott, most hat óra alatt érünk oda s csak rövid idő kérdése, hogy három óra alatt is oda juthassunk. Hát a cigány posta, meg a telefon? Hát a röntgen sugár, amelyik bevilágít az ember csontjába? Hát a szamaras talyiga meg az automobil. Mind eme dolgok közötti fejlődés a szemünk láttára ment végbe.

Mindezek után pedig higgyük el azt, hogy az emberi elme és törekvés szelbűdött tehettelenségre kárhóztatva ötven esztendőre be fogja érni a villamvilágítás mai — habár leg-tökéletesebb — rendszerével. Már bocsánat, ha nem értek is az elektrotechnikához, de hülye nem vagyok.

Van még egy argumentuma az „igazgatóságnak”. Állítólag négy város boldogított már azonképen a hogy mi boldogítottatni szándékozunk. Szeretném látni az illető szerződéseket, valjon az a négy város is beugrott-e a „feltétlen” fizetési kötelezettségbe. Nem hiszem. De ha beugrottak az elvégre az ő dolguk. En egyébiránt száz várost tudnék felsorolni ahol nem ugrottak be s azt hiszem Ujhely is az utóbbiak közé fog kíváncozni.

Mert hogy inaszakadt, rokkant vállalatok egyebütt is lehetnek azt elhiszem, hogy mindeniknek a részvényesi és érdekeltjei melegen óhajtlak a vératómlesztés jótékonyosságát, amely üres pénztárukat a város pénzével vagy ami egyre megy hitelének felhasználásával töltsé meg, azt is elhiszem, hogy másut is lehetnek hitelezők, akik kölcsönüket a várossal szeretnék visszafizetni. De azt is hiszem, hogy a rendezett tanácsú városok polgárainak az agyveleje is elég rendezett arra, hogy érdekeiket megóvhassák. Ha pedig nem akként va-gyon, tegyenek róla ők.

A nyilatkozat végén csekélységgemmel foglalkozik az „igazgatóság” de már nem az elektrotechnikai ismereteim fogyatékosága szempontjában. Hogy inkább a városi kaszinó kontójára gondoljak. Szokatlan módja ugyan a fizetési felhívásnak az ilyesmi, de nem szokatlan tünete az efajta kitérés a szellemi impotentiának. Eszembe jut a két vetelkedő zsidó gavallér a bálon. Az egyik csárdást parancsolt, a másik waltzert. A cigány tétovázott. Izidor aztán azzal próbálta letromfolni Móricot, hogy „ha nem engedsz sárdást hózatni, vessél le az öngemet.” Az érdemes „igazgatóság” valami csattanóval gondolta befejezhetni nyilatkozatát, amivel harapni és szellemeskedhetni is vélt. Egyik sem sikerült. A harapáshoz fog kell. A szellemeskedéshez pedig valamivel erősebb szikra, mint aminőt a Ronyva-parti invalidus fabrika produkál.

Tudomásul veszem különben hogy a megszünt városi kaszinó a világitásért tartozik. És legyen nyugodt az „igazgatóság”, mert facér cselédek adósok maradhatnak szállás adójuknak a kvártélyért és világitásért, de uri emberek nem. Már pedig a kaszinó uri emberek társasága szokott lenni, akik collective sem süllyedhetnek a facér cselédek színvonalára. De adóságukat nem szóhatják a város nyakára.

Végül pedig megjegyzem, hogy ezzel a kérdéssel többé foglalkozni a sajtóban nem fogok. De ott lesznek a szavazásnál és ha kell a felebbezésnél.

Dr. Kossuth János.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS

(Közigazgatási gyakornoki ki-nevezés. Zemplén vármegye főispánja Osváth Dezső sátoraljúj helyi lakos jogszigorlót ideiglenes minőségű díjtalan közigazgatási gyakornokká ki-nevezte.

(Gazdasági munkások és cselédek kiténtetése. A földmivélsügyi miniszter Gzimbal György tőketeres-besi és Kozsák Mihály alsógyertyáni gazdasági cselédeknek, kik ötven illetve 49 éve szolgálnak egy munkaadónál; továbbá Szunda Mihály lazonyi és Tószegi János nagygyéresi gazdasági munkásoknak 25 évet meghaladó hűséges szolgálataiknak jutalma és elismerésül egyenkint 100 korona jutalmat és elismerő oklevelet adományozott.

(Adomány a „Nép és Igazság”-nak. H-rócz Windisch-Grätz Lajos a „Nép és Igazság” című néplap kiadásával járó költségek fedezéséhez való hozzájárulás címén a folyó évre 50 koronát adományozott.

(Tűzkársegély adományozás. A belügyminiszter a főispán előterjesztésére a nagyriskai tűzkárosultak részére 200 korona államsegélyt adományozott.

(Kedvezményes burgonyavető-gumó engedélyezés. A földmivélsügyi miniszter a homonnai és sztropkói járások kisgazdái részére 800 métermázsza ültetni való burgonyát engedélyezett kedvezményes áron és pedig métermázsánként 2 korona 50 fillérjével. — Egy kisgazda azonban 5 métermázsánál nagyobb mennyiségű kedvezményes áru burgonyában nem részesülhet, hogy így minél többen juthassanak olcsó burgonyához.

Viharos közgyűlés.

— A sátoraljúj helyi általános ipartestület közgyűlése. —

— febr. 26.

Eddig nem tapasztalt érdeklődés mellett folyt le Sátoraljúj helyben f. hó 24-én az ipartestület tisztújító közgyűlése.

Már napok előtt észlelhető volt iparosaink körében egy eddig szokatlan arányu mozgalom, mely az iparosoknak pártokra szakadását jelezte. Eddig még nem láttunk hasontermészetű gyűléseknél ilyen érdeklődést, amilyen mellett az ipartestület ezen közgyűlése a városház tanácstermében lefolyt.

Pontban 4 órakor d. u. jelent meg a gyűlésteremben Székely Imre iparhatósági biztos, mire Móré Dániel ipartestületi elnök a közgyűlést megnyitottan nyilváníta, a jegyzőkönyv-hitelesítésére Rakovszky Sándor és Rolni Adolf testületi tagokat kérte fel.

Székely Imre iparhatósági biztos szép beszéddel vezette le a közgyűlést; nyugodt, okos, mérsékelt és tárgyilagos eljárást kér, — erre inti a közgyűlés tagjait. A beszéd teljes terjedelmében a következő:

Tisztelt uraim!

Mielőtt ezen évi rendes és tisztújító közgyűlés napirendjének tárgyalására térnénk át, tekintettel a felizgatott kedélyhangulatra, mely az ipartestületnél kívánatos rend és békés egyetértés megzavarására irányul, pár szóban jelezni kívánom az iparhatósági ellenőrzést, a mely mint iparhatósági biztosnak kötelességemet képezte.

Jelezni kívánom ezt azért is, mert az agitáció arra a térére is átcsapott, mintha bizonyos visszaélések történtek volna a testület kebelében.

Tisztelt uraim! Ha visszaélések történtek volna, arról elsősorban nekem kellene tudnom, aki az előjáróság minden egyes ülésén jelen voltam s az előjáróság határozatainak meghozatalában részt vettem.

Mondhatom, hogy az elnökség

és előjáróság működésében semmi kifogást nem találtam, működésük az ipartestület javára irányult.

Ily körülmények közt, nem találok helyén valónak a tárgyalásnak szenvedélyes mederbe terelését. Egy testület ügyeinek elbírálása, komolyságot, tárgyilagosságot és higgadságot követel.

Reményem és hiszem, hogy a közgyűlés lefolyása méltóságos lesz, ebben a reményben üdvözlöm önöket.

Ezután Gáthy Géza titkár felolvassa az ipartestület múlt évi működéséről szóló terjedelmes s igen nagy részletességgel mindenre kiterjedő jelentését, melyet a közgyűlés tulnyomó többsége többször honorált éntek éljenzéssel és hozzájárulással jelentő helyesléssel. Közben azonban mikor a titkár kissé erősebb kifejezéseket használt egy újabb áramlattal szemben, irtóztos láрма tört ki és valószínűleg osztrák parlamentté alakult át néhány percre a közgyűlés. Székely Imre csillapító s higgadságra intő szavai után sem ült el a vihar, Székely Imre tehát kijelentette, hogy a közgyűlést feloszlatja. — Pár perc múlva azonban újra megjelent a teremben s a közgyűlésnek nem feloszlatását, csak fellügmentését publikálta. Azután Gáthy Géza folytatta az ipartestületi előjáróság által approbált évi jelentés felolvasását, de e közben a jelentés egyes kitételei által magukat sértve érzők köréből irtóztos láрма és tiltakozó felkiáltások hangzottak fel, különösen arra támaszkodva, hogy mivel Székely Imre a közgyűlést feloszlatottnak nyilvánította, további tárgyalásnak helye nincs. Közben Főző József iparos Gáthy Gézához lépett s a kezében tartott jelentést elvette és összetépte.

Irtóztos láрма tört ki erre, a mely közben Bényei István és a vele egyvéleményen levők elhagyták a közgyűlési termet. Székely Imre a gyűlés folytatását rendelve el, Gáthy Géza a visszamaradtak előtt tovább olvasta a zárszámadások egyes tételeit, amelyekből ugyan a rettenetes láрма miatt keveset lehetett hallani, — de a melyeket a közgyűlés tulnyomó többsége helyesléssel tudomásul vett. Beszámolt a jelentés az ipartestület vagyonáról, mely igen tetemes összeget tesz ki. Az 1907. évi költségvetést elfogadták; — a számadási felmentvényt az ipartestület vezetőségének megadták. Következett a tisztújítás, melynek során Móré Dániel eddigi elnök egyhangulag újból megválasztott elnökké. Székely Imre iparhatósági biztos ezután a testületi előjáróság (választmány) megválasztását tűzi ki, s Kovalcsik Jánost, Klein Izidort és Rakovszki Sándort küldte ki szavazatszedőkül; a közgyűlés azonban egyhangulag választotta meg az előjáróság tagjait a következőkben:

Előjárósági rendes tagok: Zombory János, Kovalcsik János, Papp Gyula, Zinner Bernát, Orosz Mihály, Schwartz Samuel, Tarpay István, Morgenstern Emánuel, Révész Simon, Tóth András, Klein Armin, Tóth István, Friedman Lajos, Laszác János, Schwartzbart Lipót, E. Koleszár Mihály, Rimár József, Merkli Károly, Majoros Gyula, Kulics János. — **Póttagok:** Neuman Adolf, Tóbiás Gyula, Klein Izidor, Kasélyák János, Groszman Gábor. — **Számvevők:** Ármágyi János, Wessely Mór, Pales Károly. — **Póttag:** Zboray Bertalan.

Bényei István és társainak több rendbeli ügyben beadott indítványát a közgyűlés — óriási abcugolással — tárgyalás alá venni nem akarta. Elnök a gyűlést d. u. 5 órakor zárta be. Mint értesülünk, Bényei István, Domokos Imre, Rein István, Főző Péter s több ipartestületi tag a közgyűlés határozatai s a megejtett

választások érvényessége ellen fellegbezással fognak élni, főként azon az alapon, hogy az ellenőrzésre hivatott iparhatósági biztos a közgyűlést feloszlatottnak nyilvánította s eme kijelentés dacára is a tárgyalás tovább folyt és a választások is megajtottak.

Mindenesetre érdekes jogikérdésről van itt szó; mert szerintünk a közgyűlés ellenőrzése s a törvényes rend megóvása a kiküldött biztos hatáskörébe tartozik ugyan, de a közgyűlést vezető elnökre hárul a teendők összesége.

Értesültünk még arról is, hogy az ipartestületi előjáróság Főző József ellen feljelentést tett a Gáthy Géza titkár kezéből elvett jelentés összetépte miatt.

Az ipartestület tisztviselőit az előjáróság f. hó 26-án tartott ülésében választotta meg a következők személyében: Alelnökök Tóth András és Orosz Mihály; titkár: Gáthy Géza; pénztárnok: Kovalcsik János; könyvtárnok: Friedmann Lajos.

HIREK.

Vasuti szerencsétlenség Csapon.

Egy személyvonat veszedelme.

— febr. 26.

Könnyen végzetessé válható vasuti szerencsétlenség történt folyó hó 26-án Csap állomáson. A Munkács felől Sátoraljauhelybe 6 óra 49 perckor érkező vonat ugyanis Csap állomáson belefutott egy előtte haladó tolató vonatba. A karamból következőben többen megsérültek.

A vasuti szerencsétlenségről következőkben számolunk be:

Folyó hó 26-án reggel fél négy órakor a Munkácsról rendes időben elindított személyvonat a szabad mentre állított védjelző következtében a rendes lassított sebességgel futott be Csap állomásra. A vonatot Kállay mozdonyvezető vezette.

Az állomás felvételi épülete előtt ugyanazon vágányon egy tolató vonat haladt. Kállay mozdonyvezető átlátva a fenyegető veszedelmet: fékezett, ellengőzt adott, melynek következtében egy kocsi a vonat hátuljáról leszakadt.

Az éber mozdonyvezető lélekjelenlétének s annak a körülménynek, hogy a két vonat ugyanegy irányban haladt, köszönhető a komolyabb következményű katasztrófa elmaradása. A személyvonat azonban a gyors fékezés és ellengőz dacára is belefutott az előtte haladó vonatba óriás zökkenéssel, melynek következtében a vonat utasai közül többen a kocsi falához vagy egymásnak esve: megsérültek.

Szerencsére életveszéllyel járó sebesülés nem történt, a sérültek legnagyobb része csak zuzódást, könnyebb sérülést szenvedett, ami egyedül a köteleességtudó mozdonyvezető érdeme.

A vonat mozdonya, kalauz kocsija s a tolató vonat két hátsó kocsija teljesen összerongálódott a karamból következtében.

Az állomás forgalmi hivatalnoka ellen, ki a védjelző tilosra állításáról megfélekedezett; megindult az eljárás. Hir szerint a vonatot későbbre várta s így a tolatást, mely épen akkor ért véget: szintén később fejeztette be.

E vonattal érkezett különben Sátoraljauhelybe *Micsey F. György*

szinigazgató s a társulat néhány tagja is, azonban szerencsére bajok nem történt. A vonat, kiegészítése után, nagy késéssel jött be Sátoraljauhelybe.

— **Kinevezés.** *Dombó Gyula* sátoraljauhelyi m. kir. adóhivatali gyakornokot a kir. pénzügyminiszter ugyanezen adóhivatalhoz adótisztte nevezte ki.

— **Próbászónoklat.** Az eperjesi ág. hitv. ev. l. egyházközség lelkesítő állására pályázók közül 24-én mutatkozott be *Korbély Géza* sátoraljauhelyi lelkesítő. Délelőtt magyar, délután német istentiszteletet tartott. A messzefelőn híres, kitűnő egyházi szónoknak Eperjesen való esetleges megválasztásához csak annyi szavunk lehet: hogy megérdemli *Korbély Géza* a püspöki talárt is, de Ujhelyben pótolhatlan őrthagyna távozásával. Jobban szeretni és becsülni sehol sem fogják őt, mint náunk.

— **A városi vízvezeték ügyében Székely Elek** polgármester falragaszok útján felhívást intézett Sátoraljauhely város háztulajdonosaihoz az egyes magánvezetékek létesítésére vonatkozólag. — A magánvezetékét ugyanis minden háztulajdonosnak jogában áll vagy az általa választott, vagy a város által e célra megbízott vállalkozó által készíttetni. Ilyen vízvezeték bevezetésére kötelezve van minden háztulajdonos, kinek a városi csőhálózat mentén legalább 3 szobát tartalmazó lakóháza van. A háztulajdonosok könyebbességére Székely polgármester módját akarja ejteni annak, hogy magánvezetékek szakszerű vállalkozó által készíttessenek el. Azon háztulajdonosok, akik ezen vállalkozó által kívánják vízvezetékük létesítését május hó 16-ig írásban jelentsék be ebbeli szándékukat a város polgármesterének.

— **Iskolaszéki elnök választás.** A bodrogzsadányi községi iskolaszék folyó hó 24-én tartott gyűlésében az iskolaszék elnökévé *Ujfalussy János* bodrogolási uradalmi intézőt választotta meg egyhangulag.

— **Királyhermecezen** nagyon érdekesnek ígérkezett előadást fog tartani március hó 5-én délután 5 órakor *Chudóvszky Mór* dr. Az előadás tárgya az „Antialkoholizmus” lesz, melyet az ismert előadó vetített képekkel is illusztrálni fog. Az előadás, melyen a környék intelligens érdeklődőit is szívesen látják: a „Tiszaszabályozó társaság” üléstermében fog előreláthatólag nagy érdeklődés mellett megtartani.

— **Pórujárj zsebtolvajok.** Veszedelmes zsebtolvajok kerültek f. hó 24-én a rendőrség zárkájába, *Takács József* és *Hermanovszki Péter* tokaji származású csavargók személyében. Kitűnően értik jövedelmező mestersegüket mindketten, s e kitűnő mestersegéggel föl se hagytak volna, ha egy rájuk nézve roppant kellemetlen incidens közbe nem jön. Loptak, s rajta vették, a rendőrség elfogta őket. *Czece József* pálházi géplakatos deszkát vett a városban. A mikor az állomás felé ment, elfáradt, s megszóltott két fiatalembert: nem lennének e hajlandók a deszkahordásban neki segítségére lenni. Szerencsétlenségére éppen e két jómadarat szólította meg. Egyéb se kellett azoknak, kaptak az alkalmon, előbb azonban megkérdezték tőle van e pénze. *Czece* nagybűszkén megmutatta zsebkendőjét, a melyben 25 korona és 80 fillér volt, mire a két jó madár felvette a vállára a deszkát s vinni kezdte. A mikor egy darabon elvitték, hirtelen földhöz csapták s kijelentették, hogy tovább nem viszik. A míg *Czece* káromkodva s őket szidva a deszkadarabok összeszedésével foglalkozott, az alatt *Hermanovszki* a zsebkendőjét észrevét-

lenül ellopta és társával együtt megszökött. A rendőrségen sirva panaszkolta *Czece Kaszárda* őrmesternek nagy baját, elmondta azonban részletesen azt is, hogy az ípszék, miképen néznek ki. Ennek alapján *Takács* és társát az őrmester elfogta, akik beismerték, hogy a lopást ők követték el, s a pénzen megosztottak. A jó madarak egyelőre hűvösön maradnak.

— **Nyilvános nyugta.** A városi bál tiszta jövedelme tudvalevőleg a létesítendő „Szegényház” jótékony-célú alapját gazdagította. Most *Roóz Adolf* ur küldött 5 koronát utalólagosan a fenti célra. A jótékony adományért a városi bál rendezősége nevében köszönetet mond: *Székely Elek*, mint a bál rendezőbizottsága, *Hell Jenő* pénztárnok.

— **Kaszinói közgyűlés.** A nagy-mihályi kaszinó egyesület f. hó 25-én tartotta évi rendes közgyűlést Nagy-mihályon a kaszinó helyiségeiben. *Póányi Géza* kir. közigazgató alelnök elnökölte mellett. A múlt évi zárszámadások megvizsgálása s a felmentvény megadása után megállapították a f. évre szóló költségvetés előirányzatát s megválasztották a kaszinó tisztikarát s a választmányt. Elnök lett: *Sztáray Sándor* gr. orsz. képviselő, alelnök: *Póányi Géza* kir. közigazgató, igazgató: *Fröhlich Gyula* ügyvéd, jegyző: *dr. Eperjesy Lajos* ügyvéd, könyvtárnok: *Kulisze Emil* tanító. Választmányi tagok: *Bartus Boldizsár*, *Czibur Bertalan*, *dr. Fucsn Ignác* (uj), *dr. Glüek Samu*, *Görgey Géza*, *Bajusz Andor* (uj), *dr. Kellner Mihály*, *Mathiász József*, *dr. Miklós Mór* (uj), *Oppitz Sándor*, *Spiegel Samu* és *dr. Widder Márk*.

— **Meghalt a rendőrségi zárkában.** Szomorú, kietlen sors: a rendőrségi zárkában, mindenkitől elhagyatva, romlott erkölcsű, züllött egyének között elpusztulni. Ilyen szomorú sorsa volt *Mücke Béla* budapesti származású, 32 éves, csavargó kőfaragó segédnek, ki mindenkitől elhagyatva, megvetve telve férgekkel testén, végezte be szomorú földi pályáját a rendőrségi zárkában. Csak tegnap este panaszkodott, hogy rosszul van. Azonnal *dr. Szepesy Arnold* v. főorvosért küldtek, a ki kórházba rendelte szállítani, azonban erre már szükség nem volt, *Mücke Béla* kiszüvedett.

— **Névmagyarosítás.** *Dr. Rose* feld Miksa homonnai járásorvos vezetéket nevével belügyminiszteri engedéllyel *Rác*-ra változtatta.

— **Lövöldözés a III-ad osztályú váróteremben.** Hetyke legény *Nohori János* kisdobrai paraszt legény. Amerikába készült. A hosszu utra önvédelmi fegyverül revolvert vásárolt, s így indult Nagydobráról hosszu útjára Amerika felé. Ki is vette, nézgette, mutogatta s a midőn egyesek tréfálni keztek vele, hogy az csak „paszulylyal van töltve” a váróteremben a revolvert elsütötte. Szerencsére senkit nem talált, de az ípszétől a revolvert és egyúttal utlevélét is elvették, a vonatok beérkezése után pedig a rendőrségre akarták kisérni. De *Nohori* megszökött.

Egy ügyes, irni és olvasni tudó fiatal leány nyomdánkban azonnali alkalmazást nyer.

— **Dunky fivérek** cs. és kir. udv. fényképészek Sátoraljauhely főtér 9. szám műtermében igen szép nagytársók és olajfestmények készülnek régi vagy új képekről. Vasuti tisztviselők kedvezményben részesülnek. 1

— **Zongorák, pianók, harmonikumok és gramfonok** legutányosabb árban kaphatók, esetleg részletfizetésre is. *Udvardi Szaniszlónál* Sátoraljauhelyben.

— **Tüdőbetegeknek áldása a törvényesen védett „Sylol”.** E csodás hatása, kellemes ízű gyógyszer megszünteti a köhögést, bámulatos eredménynyel használtatik mindennemű

tüdőbántalmak, hurut, elnyálkásodás és influenza ellen; az éjjeli izzadást teljesen megszünteti, a test súlyát gyarapítja. Ara egy üvegnek utasításával együtt 2 korona. Kapható a készítőnél: Hajós Árpád gyógyszerárban, Arad, Andrassy-tér 22., Budapesten Török József gyógyszerésznél, Király-utca 12. sz. és minden nagyobb gyógyszerárban.

SZÍNHÁZ.

HETI MŰSOR.

Csütörtökön: Kornevillai harangok.
Pénteken: Vig özvegy.
Szombaton: Boszorkányvár.

Az új szezon küszöbén.

— febr. 27.

Micssey F. György színházigazgató társulata folyó hó 26-án este nyitotta meg a tizenöt előadásra terjedő új színiszezonát a „Kis szökevény” című operettel.

A darabban a társulat ismerős művészi erőit láttuk újra viszont. Különben a Micssey F. György művészárdája nem szenvedett lényeges változást, csupán Cserei Irma távozását sajnálják, ha nem történt volna gondoskodás, hogy helye megfelelőképpen legyen betöltve. Az új szer-

ződtetés rövid idő kérdése — épügy, mint az eltávozott Mihályfi Irén szerepkörének betöltése.

Kívánatos lenne, ha a visszatért társulat iránt a közönség e rövid időtartamu szezon alatt legalább is a régi szeretettel és pártfogással viselkedne, hogy legalább az igazgató kész kiadásai térüljenek meg, ha már a Munkácson elért szép sikert és pártolást nem tudjuk a társulatnak biztosítani.

A folyó hó 26-án lejátszott előadás keretében arról szereztünk tapasztalatot, hogy a bérleti eredmény még a múlt szezonhoz viszonyítva is apadást mutat, de egyúttal arról is, hogy közönségünk szívesen, melegséggel fogadta a visszatért társulatot.

A beköszöntő előadást eléggé nagy számú közönség nézte végig, mely melegséggel tapsolt színpadi kedvenceinek, köztük a címszerepet alakító Kállay Jolánnak, kinek művészetében e szezonban sok alkalommal lesz módunk gyönyörködni, neki vannak ugyanis kiosztva az operettek fő női szerepei. S épen ez okból alapos a reményünk, hogy a közönségünk engedni fog tartózkodó álláspontjából s mindig nagy számban látogat el Kállay Jolán temperamentumos, művészi játékának megcsodálására. A „Kis szökevény” előadásán a közönség rajta kívül nagy szerepet fogadta Szentes Jánost, Vitéz

Róbertet, Reviczky Rózsit, Vámos Jenőt, kik mindannyian nélkülözhetetlen erői a társulatnak s az elért sikernek elsősorban részesei.

Az igazgató különben e szezonbannagyon érdekes operette-reprizeket vett fel műsorába, a régi s ritkán látott, de mindörökké nagybecsű klasszikus operetteket, amelyek felújítása — óhajtanók, — hogy a színháznak közönséget s a közönségnek igazi műélvezetet szerezzen.

** A „Vig özvegy” ez a nálunk nagy sikert elért darab március hó 1-én kerül újból színre. A címszerepet természetesen Kállay Jolán fogja játszani, ki e szerepben a darabnak még a multkor megszerezte az osztaltan sikert.

** A „Boszorkányvár” reprize. Szombaton, március hó 2-án érdekes repriz darabot hoz színre a színház. A kitűnő zenéjű operettek között is első helyen álló „Boszorkányvár” lesz felújítva s a darabban szerepelni fog az operette ensemble va lamennyi erőssége. A vezető női szerepeket Kállay Jolán, Reviczky Rózsit játszik, a férfi énekes főpartiek Vámos Jenő s Péchy Lászlóra lesznek kiosztva. Hálás szerepet találnak a darabban Szentes János, Vitéz Róbert s Deák Gyula.

NYILT TÉR. *)

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, akik néhai jó férjem halála alkalmával olyan kegyesek voltak engem részvényt nyilatkozataikkal felkeresni, fogadják őszinte, meleg szívből jövő forró köszönetemet.

Özv. Teich Zsigmondné.

*) E rovat alatt közlötték nem vállal felelősséget a Szerk.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

M. S. Gálszécs. Tudakozódása multi lapunk zarta után érkezett be. 5000-nél kisebb lelékszámú biró községekben az italmérséi illeték összege az 1888. évi 35. t. c. szerint 80 koronáig terjedhet. Összegét az adó kivétel bizottság állapítja meg saját belátása, illetve az egyes üzetek forgalma alapján. Felebezzhető a kirovásról szóló értesítés vétele után 8 nap alatt de csak birtokon kívül a kir. pénzügyi igazgatóság utja az illetékes adó-írszólalmási bizottsághoz, III-ad fokozaton a pénzügyminiszterhez. Az első felebezés nem belyegköteles.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Ehler Gyula.

HIRDETESEK.

Nem kidobott pénz,

hanem határozottan gyümölcsözőtő tőke az, amit a SCOTT-féle EMULSIO-ért kiadunk, mert a jó, értelmes egészség mindig többet ér a vagyonnál. A SCOTT-féle EMULSIO a legjobb norvégiai gyógycsukamájolaj tartalmazza és kizárólag csakis ezt a minőséget használják a SCOTT-féle EMULSIO készítésére. A magában sajátos SCOTT-féle készítési eljárás 30 éven át gyűjtött tapasztalatoknak és tanulmányoknak az eredménye. Ezen szer rendkívüli hatáserővel bír és ott, ahol betegséget gyógyítani, vagy a betegség pusztító következményeit kell leküzdeni, gyors és biztos sikert ér el. A közönséges csukamájolajjal megközelíthetőleg sem lehet oly kedvező, biztos eredményeket elérni, mint a SCOTT-féle EMULSIO-val.

A SCOTT-féle EMULSIO valódiságának jele a „háton nagy eszkalatalt vivő halász” védjegy. Ezen lapra való hivatkozással és 75 fillér levélbélyeg beküldése ellenében mintáival bérmentve szolgál:

Dr. BUDAI EMIL

„Városi gyógyszerár”

BUDAPEST, IV., VÁCZI-UTCZA 34/50
Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 ft.
Kapható minden gyógyszerárban.

Tanuló

könyvnyomdánkban
azonnal fölvetetik.

Kiadó

a Főtér 11. számú házban egy 2 utcai, 4 udvari szobából és mellékhelyiségekből álló erkélyes, továbbá egy kisebb és egy nagyobb udvari lakás. — Kiadó ugyanott a mostani „Oroszlán” című korezmahelyiség, a hozzátartozó 3 szoba, konyha s mellék-helyiségeiből álló lakással 1907. május hó 1-től.

Bérbeadja ezen helyiségeket
dr. Grosz Dezsó sátoraljauj-
helyi ügyvéd.

Eladó.

Rákóczi-utca elején lebontásra váró régi kőépület anyaga, a benne levő iparos munkákkal együtt jutányos árrban eladó.

Ezen ügyben a törvényszéki palota II. emelet 76. szám alatt levő építési irodában lehet értekezni.

Tk. 399/1907. szám

Árverési hirdetményi kivonat.

A varannói kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Kasztriner László varannói ügyvéd által képviselt Sugár Mór varannói lakos v. g. elhatározta, Oláh Andor és neje Szabó Julia varannómezői lakosok vegrehajátást szenvedő elleni 146 kor. tők. köveles és jár. iránti végrehajátási ügyben az árverést a sátoraljaujhelyi kir. törvényszék (varannói kir. járásbírósg) területén levő Varannómező község határában fekvő, a varannói I. sz. tjkvben A. I. 1-2, sör 329. hrsz. alatt foglalt 3 hold 1536 négysz. ölet tevő „Mocsár” dűlőben fekvő szántóföldből és a 328/2 hrsz. 6354/5 négysz. ölet tevő ugyanazon dűlőben fekvő szántóföldből a B. 77. a. Oláh Andrásné sz. Szabó Julia nevére írt 2/10 ed. részre 77 kor. kikiáltási árrban, a varannómezői 84. sz. tjkvben A. I. 1. 4-5 és II. 1. sorsz. alatt foglalt 54/a. hrsz. 130 négysz. ölet tevő 12 sz. ház, udvar és kertből, a 325/c. hrsz. 1 hold 226 négysz. ölet tevő 2/a ond. vuc. szántóföld, a 326/b. hrsz. 1371 négysz. ölet tevő 2/a ondovuc. szántóföldből és 54/b. hrsz. 129 négysz. ölet tevő kertből Oláh András nevére írt 2/10 részre és az 1881. évi 60. t.-cz. 156. §-a értelmében Oláh Paulina és Etelka társtulajdonosok nevére írt 2/10 részre s így az egész ingatlanra 556 kor. kikiáltási árrban, és a varannómezői 288. sz. tjkvben A. I. 2-3. sorsz. a. foglalt 328/1. hrsz. 6354/5. négysz. ölet tevő „Mocsár” dűlőben fekvő szántóföldből és a 328/3. hrsz. 6354/5. négysz. ölet tevő, ugyanott fekvő szántóföldből Oláh Andor nevére írt 2/10 ed. részre az árverést 43 korona kikiáltási árrban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1907. évi április hó 23. napján d. e. 9 órakor Varannómező község hazánál megtartandó nyilvános árverésen a megjelölt kikiáltási áron alól is eladatul fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 7 korona 70 fillert, 55 kor. 60 fillert és 4 kor. 30 fillert bánatpénzzel készpénzben, v. az 1881. évi LX. tv. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 1881. évi nov. 1-en 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályzerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Varannón, a kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság, 1907. február hó 18. napján.

Kall,
kir. jbró.

ÉRTESETÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség n. b. tudomására hozni, hogy mindennemű ingatlanok vételét — eladását — bérbeadását, avagy bérbevételeit a legelőnyösebb feltételek mellett s a leg-
rövidebb idő alatt közvetitem.

Jó hírnevű vendéglőmben
kötűnő asztal bor 34 kr-tól 40
kr-ig, továbbá valódi hegyaljai
szamorodni 1 frt 20 kr-tól 1 frt
60 kr-ig kapható.

Weinberger Manó.

Sajhely, Korona-u.

Tkv. 191/1907. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sátoraljaujhelyi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Rátz István budapesti lakos kérvényezézőnek bírói önkéntes árverés iránti ügyben a sátoraljaujhelyi kir. törvényszék területén levő, Gercsely község belterületén fekvő, a gercselyi 412. sz. tjkvben A. I. 1. sorsz. a. felvett, B. 1. a. dr. Rátz István társtulajdonosul írt 59. öi. számú ház és udvarból álló jószágtestre 1416 koronában ezennel megjelölt kikiáltási árrban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1907. évi március hó 29-ik (húszkilencedik) napján d. e. 10 órakor Gercsely község háznál megtartandó nyilvános árverésen a megjelölt kikiáltási áron alól is eladatul fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 141 korona 60 fillert bánatpénzzel készpénzben, v. az 1881. évi LX. törvények 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt iu. mini-zteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályzerű elismervényt átszolgáltatni.

Sátoraljaujhelyben, a kir. tvszék, mint tkvi hatóságánál 1907. január 8.

Wieland,
kir. tseki bíró.

LEGUJABB SZERKEZETŰ

CZIMBALMOK

Schunda Venczel József
cs. és kir. udvari hangszergyáros

birneves gyártmányaiból

állandó bizományi raktárt tart

WERNER SÁRIKA okl. czimbalom tanárnő
czimbalom-magániskolájában Sátoraljaujhely.

Kedvező részletfizetési módokat.